

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 września 1959 r.

Nr 50

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 302 — z dnia 21 sierpnia 1959 r. w sprawie obszarów górniczych 571
303 — z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników administracyjnych, zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia 573
304 — z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie wynagradzania niektórych pracowników gospodarczych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia, w kolumnach transportu sanitarnego oraz w zakładach pomocy społecznej 587

ROZPORZĄDZENIA:

- 305 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 sierpnia 1959 r. w sprawie zmiany rozporządzenia o umarzaniu, rozkładaniu na raty i odraczaniu należnych Państwu kosztów sądowych 589
306 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 sierpnia 1959 r. w sprawie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów przez Sądy Powiatowe w Kętrzynie, Morągu, Nidzicy i Węgorzewie 589

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- 307 — z dnia 28 sierpnia 1959 r. w sprawie ratyfikacji i przystąpienia szeregu państw do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym oraz Układu o tranzyście międzynarodowych służb powietrznych, podpisanych w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. 590
308 — z dnia 28 sierpnia 1959 r. w sprawie ratyfikacji przez Wielką Brytanię Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. 590

OBWIESZCZENIA:

- 309 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1959 r. o sprostowaniu błędów 590
310 — Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 1 września 1959 r. o sprostowaniu błędu w przekładzie polskim deklaracji ratyfikacyjnej Umowy kulturalnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Norwegią, podpisanej w Warszawie dnia 17 grudnia 1958 r. 590

302

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 1959 r.

w sprawie obszarów górniczych.

Na podstawie art. 26 ust. 3 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1955 r. Nr 10, poz. 65 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Zasady tworzenia i zmiany obszarów górniczych.

§ 1. Obszar górniczy tworzy się dla określonej kopaliny, której wydobywanie ze złóż naturalnych i ze zwalów po robotach górniczych podlega prawu górniczemu.

§ 2. Obszary górnicze tworzy się ze względu na zamierzoną w planach gospodarczych eksploatację określonego złoża kopaliny.

§ 3. Dla różnych kopaliny współwystępujących w jednym złożu lub w jednym zwale po robotach górniczych tworzy się jeden wspólny obszar górniczy.

§ 4. Dla różnych kopaliny występujących w różnych złożach, chociażby złoża te zalegały w bezpośrednim sąsiedztwie, tworzy się oddzielne obszary górnicze.

§ 5. 1. Obszar górniczy tworzy się dla jednego zakładu górniczego.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego może zezwolić na wydobywanie kopaliny w granicach jednego obszaru górniczego przez kilka zakładów górniczych tego samego przedsiębiorstwa górniczego.

§ 6. Obszar górniczy obejmuje taką przestrzeń, która jest potrzebna ze względu na wymagania techniki górniczej i bezpieczną eksploatację oraz prawidłową gospodarkę złożem kopaliny, uzasadnioną maksymalną zdolnością produkcyjną zakładu górniczego.

§ 7. 1. Obszar górniczy powinien stanowić zamkniętą i zwartą całość i nie może zawierać w obrębie swych granic przestrzeni wyłączonych.

2. Przy tworzeniu obszarów górniczych dla danej kopaliny nie wolno pozostawiać pomiędzy nimi takiej przestrzeni, w której kopalina ta występuje, a która to przestrzeń ze względu na rozmiar nie nadawałaby się do utworzenia nowego obszaru górniczego.

§ 8. Obszar górniczy może być utworzony, jeżeli zasoby kopaliny, dla której ma być ustanowiony obszar górniczy, są ustalone z dokładnością, która według obowiązujących przepisów uprawnia do objęcia budowy (rozbudowy) zakładu wieloletnim planem gospodarczym.

§ 9. Obszar górniczy dla kopalni bitumicznych w stanie gazowym i płynnym oraz solanek nadających się do technicznego wykorzystania może być utworzony, o ile można przewidywać, że udostępnienie złoża da wydobywanie o znaczeniu gospodarczym.

§ 10. Wielkość obszaru górniczego określa się według jego rzutu poziomego.

§ 11. 1. Każdy obszar górniczy oznacza się nazwą według nazw miejscowości bądź jej dzielnicy położonej najbliżej złoża kopaliny, dla którego utworzony jest obszar górniczy.

2. Obszary górnicze tworzone dla różnych kopalni nie mogą posiadać tych samych nazw.

Rozdział 2.

Sposób tworzenia i zmiany obszarów górniczych.

§ 12. 1. Obszar górniczy dla złoża kopaliny tworzy minister, którego plany gospodarcze przewidują wydobywanie kopaliny z danego złoża.

2. Obszar górniczy dla złoża kopaliny, którą ma eksploatować w granicach tego obszaru spółdzielnia — tworzy minister, który na podstawie prawa górniczego udzielił spółdzielni zezwolenia na wydobywanie kopaliny.

3. Obszar górniczy dla złoża kopaliny, którą ma eksploatować w granicach tego obszaru osoba fizyczna albo prawna nie będąca jednostką gospodarki uspołecznionej — tworzy minister właściwy ze względu na rodzaj kopaliny eksploatowanej.

4. Przed utworzeniem obszaru górniczego minister uzgodni z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego wielkość i położenie obszaru.

§ 13. 1. Z wnioskiem o utworzenie obszaru górniczego mogą wystąpić:

- 1) państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa górnicze bądź jednostki organizacyjne wyznaczone przez właściwego ministra;
- 2) osoby fizyczne i prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, które uzyskały zezwolenie na wydobywanie kopalini.

2. We wniosku o utworzenie obszaru górniczego należy określić:

- 1) kopalinę bądź kopaliny współwystępujące z podaniem miejsc i warunków zalegania;
- 2) stwierdzony przez Centralny Urząd Geologii stopień poznania zasobów kopaliny, a w przypadku określonym w § 9 — stwierdzenia właściwego ministra wydane w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii o uzyskaniu przewidywanego wydobywania posiadającego gospodarcze znaczenie.

3. Do wniosku należy dołączyć w 4 egzemplarzach projekt przebiegu granic obszaru górniczego opracowany przez osobę uprawnioną (art. 116 prawa górniczego) na mapie sytuacyjnej w skali nie mniejszej niż 1:10.000, który powinien zawierać:

- 1) wykaz miar i współrzędnych punktów załamania granic projektowanego obszaru górniczego;
- 2) określenie wielkości powierzchni obszaru górniczego;
- 3) określenie administracyjnego położenia projektowanego obszaru;
- 4) szkic sytuacyjny w skali 1:100.000;
- 5) granice i nazwy sąsiednich obszarów górniczych utworzonych na złożu tej samej kopaliny;
- 6) granice utworzonych obszarów górniczych dla złóż innych kopalini występujących w obrębie projektowanego obszaru górniczego.

4. Właściwy minister (§ 12) może w uzasadnionych przypadkach zezwolić na dołączenie do wniosku mapy sytuacyjnej w innej skali, jednak nie mniejszej niż 1:25.000.

5. W przypadku dotyczącym spółdzielni lub osoby nie będącej jednostką gospodarki uspołecznionej do wniosku dołączyć należy zezwolenie określone w art. 5 prawa górniczego lub w przepisach szczególnych.

6. Minister właściwy do utworzenia obszaru może zwolnić w uzasadnionym przypadku osoby nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej w całości lub w części od obowiązku wynikającego z ust. 2 pkt 2.

§ 14. Utworzenie obszaru górniczego, w obrębie którego znajdują się tereny i budowle zajmowane przez organy wojskowe albo tereny i budowle zastrzeżone przez organy wojskowe ze względu na obronność Państwa, wymaga zgody tych organów.

§ 15. Minister, który utworzy obszar górniczy (§ 12), zawiadania o tym prezydium powiatowej (miejskiej) i wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej właściwej ze względu na miejsce położenia nieruchomości objętej obszarem górniczym, a ponadto właściwy okręgowy zarząd lasów państwowych, gdy na terenie objętym obszarem górniczym znajdują się lasy państwowe.

§ 16. W decyzji o utworzeniu obszaru górniczego określa się kopalinę, dla której tworzy się obszar górniczy, oraz położenie i granice obszaru górniczego. Do decyzji dołącza się mapę tego obszaru odpowiadającą wymaganiom § 13 ust. 3 i 4.

§ 17. Okręgowy urząd górniczy może zezwolić przedsiębiorstwu górniczemu na przekroczenie robotami górniczymi granic obszaru górniczego w przypadkach uzasadnionych względami bezpieczeństwa lub prawidłowej gospodarki złożem.

§ 18. Przy zmianie granic obszaru górniczego, jego podziale lub łączeniu stosuje się odpowiednie przepisy o tworzeniu obszarów górniczych.

§ 19. 1. Obszar górniczy skreśla się z rejestru i uważa się za nie istniejący, jeżeli w jego granicach złoża nie było eksploatowane przez okres 20 lat.

2. W przypadkach zupełnego zaniechania eksploatacji złoża kopaliny właściwy minister (§ 12) wyda decyzję o zniesieniu obszaru górniczego. Wyższy Urząd Górniczy wykreśli obszar z rejestru obszarów górniczych.

Rozdział 3.

Rejestr obszarów górniczych.

§ 20. Rejestr obszarów górniczych obejmuje wszystkie obszary górnicze utworzone w granicach Państwa.

§ 21. Rejestr obszarów górniczych prowadzi Wyższy Urząd Górniczy.

§ 22. 1. Właściwy minister przesyła decyzję o utworzeniu obszaru górniczego wraz z wnioskiem i załącznikami (§ 13 ust. 2 i 3) w 4 egzemplarzach do Wyższego Urzędu Górniczego celem wpisania do rejestru obszarów górniczych.

2. Wyższy Urząd Górniczy po zarejestrowaniu obszaru górniczego przesyła w dwu egzemplarzach właściwemu ministrowi i w jednym egzemplarzu Centralnemu Urzędowi Geologii decyzję o utworzeniu obszaru górniczego wraz z mapą z umieszczoną na niej adnotacją o dokonanej rejestracji.

§ 23. Rejestr obszarów górniczych składa się z:

- 1) księgi rejestrowej,
- 2) zbioru dokumentów,
- 3) mapy przeglądowej utworzonych obszarów górniczych.

§ 24. Do księgi rejestrowej wpisuje się następujące dane:

- 1) nazwę obszaru górniczego;
- 2) oznaczenie kopaliny i kopaliny współwystępującej oraz oznaczenie miejsca i warunków zalegania złoża kopaliny, które ma być eksploatowane w granicach obszaru górniczego;
- 3) wielkość powierzchni obszaru górniczego;
- 4) nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa górniczego, uprawnionego do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego, a w przypadku przedsiębiorstwa wielozakładowego również nazwę zakładu górniczego;
- 5) oznaczenie decyzji o utworzeniu, zmianie, podziale i zniesieniu obszaru górniczego;
- 6) wzmianki o utworzeniu w granicach obszaru innego obszaru górniczego dla innej kopaliny z podaniem jego nazwy i powołaniem decyzji o utworzeniu tego obszaru;
- 7) oznaczenie teczki ze zbiorem dokumentów.

§ 25. W zbiorze dokumentów przechowuje się dokumenty, na podstawie których dokonano wpisów do księgi rejestrowej, mapę obszaru górniczego (§ 13 ust. 3) oraz wyciąg z rejestru przedsiębiorstw państwowych, dotyczący przedsiębiorstwa górniczego uprawnionego do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego. Ponadto w zbiorze przechowuje się całą korespondencję związaną z czynnościami rejestrowymi.

§ 26. 1. Księga rejestrowa powinna mieć trwałą oprawę. Kolejne tomy księgi rejestrowej oznacza się liczbami rzymskimi. Stronice poszczególnych tomów powinny być kolejno numerowane liczbami arabskimi, a ilość stron każdego tomu poświadczona na ostatniej stronie.

2. Dla zbioru dokumentów każdego obszaru górniczego zakłada się oddzielną teczkę.

§ 27. 1. Dla obszarów górniczych utworzonych dla tej samej kopaliny zakłada się osobny tom księgi rejestrowej.

2. Obszar górniczy utworzony dla kilku kopaliny wydobywanych z jednego złoża (§ 3) wpisuje się do tego tomu księgi rejestrowej, który jest przewidziany dla kopaliny głównej ze względu na eksploatację, czyniąc odpowiednie wzmianki w tomach założonych dla innych kopaliny.

§ 28. 1. Przedsiębiorstwo górnicze uprawnione do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego obowiązane jest zawiadomić Wyższy Urząd Górniczy o zmianach dotyczących oznaczenia przedsiębiorstwa górniczego, wpisanych do księgi rejestrowej, składając równocześnie wniosek o dokonanie wpisu nowych danych. Wniosek powinien być zgłoszony w terminie 30 dni od daty zmiany.

2. Przedsiębiorstwo górnicze uprawnione do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego i jednostki nadrzędne nad tym przedsiębiorstwem obowiązane są na żądanie Wyższego Urzędu Górniczego udzielać wszelkich informacji oraz umożliwiać przejrzenie dokumentów potrzebnych do prowadzenia rejestru obszarów górniczych.

§ 29. Wyższy Urząd Górniczy wydaje osobie, która udowodni swój interes prawny, na jej pisemne żądanie poświadczony wyciągi lub odpisy z rejestru obszarów górniczych albo stwierdza istnienie poszczególnych wpisów lub danych.

§ 30. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wyda szczegółową instrukcję w sprawie rejestru obszarów górniczych dotyczącą prowadzenia akt oraz wydawania zaświadczeń, wyciągów i odpisów z rejestru obszarów górniczych.

Rozdział 4.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 31. 1. Właściwi ministrowie utworzą obszary górnicze dla złóż kopaliny eksploatowanych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez podległe im przedsiębiorstwa górnicze oraz przez spółdzielnie i osoby nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, którym udzielono zezwolenia na wydobywanie kopaliny, i prześlą decyzję o utworzeniu obszarów górniczych wraz z wnioskami i załącznikami (§ 22 ust. 1) do Wyższego Urzędu Górniczego najpóźniej do dnia 31 grudnia 1960 r.

2. Wyższy Urząd Górniczy zarejestruje obszary górnicze, o których mowa w ust. 1, do dnia 30 czerwca 1961 r.

3. Obszary górnicze utworzone do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 marca 1954 r. w sprawie obszarów górniczych (Dz. U. Nr 14, poz. 52) są obszarami górniczymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia i podlegają wpisowi do rejestru obszarów górniczych z odpowiednim zastosowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 32. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

§ 33. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 marca 1954 r. w sprawie obszarów górniczych (Dz. U. Nr 14, poz. 52).

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

303

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 25 sierpnia 1959 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników administracyjnych zatrudnionych w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu zdrowia.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników administracyjnych zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia i kolumnach transportu sanitarnego.

2. Zasady wynagradzania pracowników administracyjnych zatrudnionych w szpitalach klinicznych oraz w sanatoriach uzdrowiskowych regulują odrębne przepisy.

§ 2. 1. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania pracowników wymienionych w § 1 ust. 1, zwaną dalej „tabelą”, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.